

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 22 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015, declarate de avocatul Valeriu Pascaru în numele inculpatului și de inculpat, în cauza penală în privința lui

Spalatu Mihail Pavel, născut la 28 septembrie 1982, originar s. Mîndrești, r-nul Telenești, domiciliat mun. Chișinău, str. Vadul lui Vodă 72, ap. 7A.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.11.2013 - 22.05.2014;

Instanța de apel: 07.07.2014 - 11.06.2015;

Instanța de recurs: 12.08.2015 - 25.11.2015.

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 22 mai 2014, Mihail Spalatu a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt, că Mihail Spalatu, la 09 octombrie 2013, aproximativ la orele 20:00 - 21:00, aflându-se la domiciliul său, în apartamentul nr. 7A amplasat pe adresa str. Vadul lui Vodă 72, mun. Chișinău, spontan, în urma certei iscate între el și Petru Guzun, a luat în mână un cuțit de bucătărie, după care i-a aplicat ultimului o lovitură cu cuțitul dat, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2627/D din 28 octombrie 2013, vătămări corporale grave.

3. Inculpatul Mihail Spalatu a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea art. 79 Cod penal.

În motivarea apelului a indicat că nu el a săvârșit infracțiunea incriminată, deoarece urmele de sânge depistate la el în casă erau ale soției sale, care a avut o zgârietură, iar în rapoartele de expertiză nu este indicat anume ale cui sunt urmele de sânge depistate pe hainele soției sale.

Apelantul a menționat că soția, intenționat a dat mărturii false împotriva sa,

deoarece ea cu partea vătămată, Petru Guzun a avut relații amoroase.

La fel, a invocat inculpatul că urmărirea penală a fost desfășurată cu încălcarea normelor de procedură, fără a fi examinate pe deplin probele obținute.

3.1. Avocatul Vitalie Serbușco în numele inculpatului Mihail Spalatu, de asemenea a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și emiterea în privința inculpatului a unei hotărâri de achitare.

În motivarea cererii apărarea a invocat, că atât la faza urmăririi penale cât și în instanța de judecată, Mihail Spalatu nu și-a recunoscut vina, declarând că într-adevăr, în ziua respectivă la el în ospeție a fost Petru Guzun, însă el nu i-a aplicat lovituri.

La fel, avocatul a menționat că declarațiile martorului Cristina Enachi, care este concubina inculpatului, urmau a fi apreciate critic, deoarece ea în seara săvârșirii infracțiunii, era în stare de ebrietate și nu a putut reține cu precizie acțiunile inculpatului, ea de fapt fiind în relații amoroase cu partea vătămată.

Apărarea a relatat că instanța de judecată a pus la baza învinuirii și procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul săvârșirii infracțiunii efectuat cu partea vătămată și martorul Cristina Enachi, pe când urma să le aprecieze critic.

3.2. Avocatul Valeriu Pascaru în numele inculpatului Mihail Spalatu, depunând apel suplimentar, a invocat că prima instanță a dat o apreciere tendențioasă probelor administrate în sensul art. art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, ajungând la concluzia greșită cu privire la condamnarea inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

Astfel, apărarea a insistat în cererea de apel, că probele administrate în instanța de judecată confirmă, că partea vătămată - Petru Guzun și martorul - Cristina Enachi, au dat mărturii contradictorii referitor la circumstanțele săvârșirii infracțiunii, persoana care a săvârșit infracțiunea și în ce parte a corpului a fost aplicată lovitura cu cuțitul.

Totodată, organul de urmărire penală a verificat exclusiv versiunea că Mihail Spalatu l-a lovit pe Petru Guzun cu cuțitul, însă a omis să verifice și alte versiuni, în special că infracțiunea nu a fost săvârșită de Mihail Spalatu, dar de o persoană terță, care nu a fost identificată de organul de urmărire penală.

Aici apărarea menționând, că inițial, aflându-se la spitalul de urgență, partea vătămată Petru Guzun a comunicat că a fost agresat de o persoană necunoscută.

A mai remarcat apelantul, că organul de urmărire penală, nu a verificat nici versiunea părții vătămate, care a declarat că s-a lovit la locul de muncă, iar instanța de judecată a respins aceste declarații.

Cu referire la concluziile din rapoartele de expertiză, avocatul a indicat că acestea contravin Regulamentului nr. 199 din 27 iunie 2003, de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, aprobat de Ministerul Sănătății, deoarece „plaga taiat-înțepată a hemitoracelui stâng penetrantă”, nu poate fi apreciată drept vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, deoarece partea vătămată a fost externată din spital peste 2 zile, în stare satisfăcătoare.

Astfel, deși în ședința de judecată din 09 aprilie 2014, inculpatul a înaintat un demers prin care a solicitat audierea expertului și audierea suplimentară a părții vătămate, instanța de judecată neîntemeiat a respins demersul menționat.

La fel, a insistat avocatul că, experții nu au putut să determine apartenența de sex și vechimea urmelor de sânge, iar prima instanță nu a înlăturat aceste dubii în sensul

prevederilor art. 8 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de inculpat și de avocații Vitalie Serbușco și Valeriu Pascaru, în numele inculpatului, cu menținerea sentinței.

La adoptarea unei asemenea concluzii, instanța de apel a reținut, că prima instanță, cercetând totalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, veridicității și pertinentei lor, corect și legal a încadrat acțiunile lui Mihail Spalatu în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, axându-se la adoptarea soluției pe următoarele probe: declarațiile părții vătămate, Petru Guzun, care a fost audiat suplimentar și în ședința instanței de apel (f. d. 189 - 192, vol. I; 74, vol. II); declarațiile martorilor Cristina Enachi, audiată suplimentar în ședința instanței de apel (f. d. 193-196 vol. I, 73 vol. II); Vera Paladi (f. d. 197-199, vol. I); Sergiu Șnițari (f. d. 204 - 205, vol. I); Galina Chetreanu (f. d. 200-203, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 octombrie 2013 (f. d. 6-9, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 octombrie 2013 (f. d. 10-12, vol. I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 10 octombrie 2013, prin care au fost ridicate de la Cristina Enachi o vestă de culoare cenușie cu pete de culoare brună-roșietică (f. d. 47, vol. I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul săvârșirii infracțiunii efectuat cu partea vătămată Petru Guzun (f. d. 36-40, vol. I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul săvârșirii infracțiunii efectuat cu martorul Cristina Enachi (f. d. 41-44, vol. I); ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 10 octombrie 2013, în cadrul cărora de la Alexandra Cornovscaia, a fost ridicată o scurtă din piele, o pereche de papuci, o pereche de pantaloni, un maiou de culoare întunecată (f. d. 34, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare la cauza penală a corpurilor delictive (f. d. 35, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2530/D din 11 octombrie 2013 (f. d. 51, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2627/D din 28 octombrie 2013 (f. d. 57, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 1159 din 30 octombrie 2013 (f. d. 63-67, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 1160 din 30 octombrie 2013 (f. d. 74-78, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 1161 din 29 octombrie 2013 (f. d. 82-85, vol. I).

Referitor la dezacordul apărării cu sentința de condamnare, instanța de apel a menționat că la acest capitol circumstanțele și împrejurările enunțate de apărare și inculpat în apel, nu schimbă în nici un mod situația de fapt.

Astfel, instanța de apel a specificat, că este lipsit de temei argumentul apelanților precum că în rapoartele de expertiză nu sunt indicate ale cui sunt grupele sangvine de pe mostrele ridicate de la domiciliul inculpatului, deoarece, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1159 din 30 octombrie 2013, la determinarea apartenenței de grup a sângelui în aceste pete s-a stabilit prezența antigenului A și în majoritatea din ele obiectele (1-4, 6, 7) aglutina beta. Conform rezultatelor obținute acest sânge a putut proveni de la o persoană cu grupa sanguină A-beta, inclusiv de la Petru Guzun.

Totodată, potrivit aceluiași raport nu se exclude prezența unui amestec de sânge în aceste pete de la Mihail Spalatu și/sau Cristina Enachi cu condiția că el/ea a avut leziuni corporale cu hemoragie externă. În spălătura de la lama cuțitului sânge nu a fost depistat (f. d. 63-67, vol. I).

Instanța de apel, cu referire la raportul de expertiză medico-legală nr. 1160 din

30 octombrie 2013, a mai reținut, că în fragmentele de pe bețișorul igienic, de pe tampon, de pe șervețelul din hârtie a fost depistat sânge de origine umană, nu se exclude și prezența unui amestec de sânge în aceste pete de la Mihail Spalatu și/sau Cristina Enachi, cu condiția că el/ea a avut leziuni corporale cu hemoragie externă.

În spălătura de pe lama cuțitului sânge nu a fost depistat, același lucru fiind reflectat și în raportul de expertiză medico-legală nr. 1161 din 29 octombrie 2013, prin concluziile căruia s-a stabilit că conform rezultatelor obținute acest sânge a putut proveni de la o persoană cu grupa sanguină A-beta, nu-i exclus de la Petru Guzun.

Totodată nu se exclude și prezența unui amestec de sânge în aceste pete de la Mihail Spalatu și/sau Cristina Enachi cu condiția că el/ea a avut leziuni corporale cu hemoragie externă.

A mai reținut instanța de apel, că din declarațiile inculpatului Mihail Spalatu, cât și ale părții vătămate Petru Guzun și a martorului Cristina Enachi, rezultă că în urma conflictului dintre inculpat și partea vătămată, ambii și-au aplicat lovituri, iar în urma aplicării loviturii de cuțit asupra părții vătămate Petru Guzun, pe podea au curs picături de sânge.

Mai mult, martorul Cristina Enachi a confirmat în ședința de judecată că după conflictul dintre inculpatul Mihail Spalatu și partea vătămată, Petru Guzun, inculpatul i-a aplicat câteva lovituri, care i-au cauzat lui Petru Guzun leziuni cu scurgeri de sânge, ceea ce denotă că urmele de sânge depistate aparțineau anume persoanelor aflate în apartament, nemijlocit inculpatului Mihail Spalatu, părții vătămate Petru Guzun și martorului Cristina Enachi.

Instanța de apel a respins și afirmațiile inculpatului, precum că soția sa, Cristina Enachi având relații apropiate cu partea vătămată Petru Guzun, acesta ar fi impus-o să dea declarații false, din motiv că la audierea ei în calitate de martor, acesta a fost preîntâmpinată de răspundere penală, iar declarațiile ei coroborează cu celelalte probe și declarații ale martorilor, inclusiv cu ale părții vătămate Petru Guzun.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind declarative afirmațiile apărării precum că martorul Vera Paladi a indicat că în seara incidentului petrecut, Petru Guzun și martorul Cristina Enachi ar fi fost în stare de ebrietate alcoolică și nu puteau reține toate circumstanțele săvârșirii infracțiunii, menționând că ultimii fiind audiați în cadrul instanței de apel au descris toate circumstanțele care s-au petrecut în seara zilei de 09 octombrie 2013, inclusiv și incidentul petrecut între Petru Guzun și inculpatul Mihail Spalatu.

Aici instanța de apel specificând, că martorul Vera Paladi, a relatat unele circumstanțe din spusele lui Petru Guzun, confirmând că acesta i-a spus că nu Mihail Spalatu l-a lovit cu cuțitul, dar că a fost pe stadion și a fost lovit de o persoană necunoscută.

Cu referire la dezacordul apelanților privind declarațiile contradictorii ale Cristinei Enachi, potrivit căror inițial ea a declarat că Petru Guzun a fost lovit în partea stângă în abdomen, iar ulterior a indicat că Petru Guzun a fost lovit cu cuțitul în inimă, instanța de apel a relatat că martorul Cristina Enachi și-a confirmat declarațiile sale încă odată în ședința instanței de apel și anume că nu a spus că Petru Guzun a fost înjunghiat în abdomen, dar mai sus în regiunea inimii, afirmații confirmate și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 2530/D din 11 octombrie 2013, potrivit căruia au fost

stabilite pe corpul lui Petru Guzun plagă tăiat-înțepată a hemitoracelui stâng penetrantă, care au fost confirmate și prin declarațiile părții vătămate Petru Guzun.

Au fost apreciate ca neîntemeiate de către instanța de apel și argumentele apelanților potrivit cărora organul de urmărire penală nu a verificat versiunea săvârșirii infracțiunii de o altă persoană necunoscută, după cum a declarat inițial partea vătămată, din motiv că potrivit declarațiilor martorului Vera Paladi, partea vătămată Petru Guzun i-a spus că a mers pe stadion și a fost lovit de o persoană necunoscută, pentru a nu-l învinui pe inculpat, iar ulterior a înfirmat această versiune.

Instanța de apel a mai indicat că nici argumentul invocat potrivit căruia Cristina Enachi a declarat că la poliție a fost amenințată să mărturisească că anume inculpatul a săvârșit infracțiunea, nu este confirmat.

Aceasta deoarece, ultima, fiind întrebată în ședința de judecată, nu a confirmat acest fapt, precum și lipsește o plângere înaintată de către martorul Cristina Enachi, privind careva pretinse acțiuni de amenințare fizică sau psihică făcută asupra sa de către organul de urmărire penală.

A fost respins și argumentul apelanților, precum că organul de urmărire penală nu a verificat versiunea conform căreia leziunile corporale la Petru Guzun puteau fi cauzate în rezultatul unui accident de muncă.

Aici instanța de apel reținând că prin raportul de expertiză medico-legală nr. 2530/D din 11 octombrie 2013 cât și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 2627/D din 28 octombrie 2013, la Petru Guzun s-a stabilit plagă tăiat-înțepată a hemitoracelui stâng penetrantă, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii unui obiect tăietor înțepător, posibil în timpul și circumstanțele indicate.

Referitor la argumentul apărării precum că plaga tăiat-înțepată a hemitoracelui stâng penetrantă, nu se califică ca fiind o vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, în sensul prevederilor Regulamentului nr. 199 din 27 iunie 2003, instanța de apel a reținut că potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2530/D din 11 octombrie 2013 cât și raportului de expertiză medico-legală nr. 2627/D din 28 octombrie 2013, la Petru Guzun s-a stabilit „în regiunea anterioară a hemitoracelui stâng prezența unei plăgi penetrante în cavitatea pleurală și hemoragie externă, emfizem subcutan”, acestea din urmă încadrându-se pe deplin în prevederile pct. 41 al Regulamentului nr. 199 din 27 iunie 2003, de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, potrivit căruia vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, se consideră: leziunile cutiei toracice penetrante în cavitățile pleurale, pericardică, cu sau fără lezarea organelor interne. Emfizemul subcutan localizat, constatat în cazul leziunilor toracelui, nu poate fi considerat drept semn cert al leziunilor penetrante atunci când lipsesc fenomenele hemo-pneumotoracelui, iar comunicarea canalului de rănire cu cavitatea pleurală este suspectă.

Tot aici fiind menționat, că prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 decembrie 2014, a fost respins ca neîntemeiat demersul avocatului Valeriu Pascari privind numirea unei expertize medico-legale repetate în cauza dată.

Instanța de apel a apreciat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat reprezintă de fapt o poziție de apărare.

Cu referire la prevederile art. art. 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal, instanța de apel a reținut că pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță este una echitabilă și corectă,

dat fiind faptul că în privința acestuia lipsesc careva circumstanțe atenuante și agravante; infracțiunea săvârșită de către Mihail Spalatu, face parte din categoria infracțiunilor grave; personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, nu a recunoscut vina, nu a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, cât și urmările prejudiciabile ale faptei săvârșite.

5. Inculpatul Mihail Spalatu, a declarat recurs ordinar fără a indica expres un temei din cele 16 conținute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel și rejudecarea cauzei în privința sa.

În motivarea recursului inculpatul a indicat, că declarațiile Cristinei Enachi, urmau a fi apreciate critic, deoarece ea a fost influențată de partea vătămată să dea anumite declarații, fiind cu acesta în relații amoroase, iar la moment trăiește împreună cu Petru Guzun.

Mai invocă dezacordul cu rapoartele de expertiză medico-legală, deoarece din conținutul acestora nu rezultă provenința urmelor de sânge depistate în apartamentul lor, toți trei având aceeași grupă sangvină, și considerând că este necesară efectuarea repetată a expertizei medico-legale.

Insistă că instanțele de judecată la adoptarea sentinței de condamnare nu au respectat prevederile art. art. 384, 385 Cod de procedură penală.

5.1 Avocatul Valeriu Pascaru în numele inculpatului Mihail Spalatu, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar solicitând casarea hotărârilor judecătorești și emiterea în privința inculpatului a unei hotărâri de achitare.

În opinia recurentului, probele administrate la caz nu demonstrează indubitabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Astfel, consideră că instanțele de fond au dat o apreciere tendențioasă probelor administrate, contrar prevederilor art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală.

Indică avocatul, că instanța de apel nu a luat în considerație relațiile ostile dintre partea vătămată și inculpat, precum și că după arestarea lui Mihail Spalatu, fosta concubină, Cristina Enachi, trăiește cu Petru Guzun și au împreună un copil, fapt ce a fost confirmat de aceasta în ședința instanței de apel.

Relevă apărarea că inculpatul nu și-a recunoscut vina, iar organul de urmărire penală nu a verificat și versiunea săvârșirii infracțiunii de către o altă persoană, așa după cum a comunicat partea vătămată că a fost agresat pe stadion de o persoană necunoscută.

Mai susține că partea vătămată Petru Guzun cât și martorul Cristina Enachi au dat declarații contradictorii în ce privește localizarea leziunilor corporale care i-au fost cauzate victimei.

Insistă recurentul că probele administrate în cadrul urmăririi penale și în prima instanță confirmă faptul că Petru Guzun în perioada precedentă internării la spitalul de urgență, până la 09 octombrie 2013, a suferit un accident traumatic la locul de muncă, fapt confirmat de însuși Petru Guzun, martorii Galina Chetreaș și Cristina Enachi, însă nici organul de urmărire penală și nici instanțele de fond nu au verificat versiunea cauzării vătămarilor corporale lui Petru Guzun la locul de muncă.

Mai remarcă apărarea că partea vătămată nu a fost examinată de expertul medico-legal, iar „plaga taiat-înțepată a hemitoracelui stâng penetrantă”, nu poate fi apreciată drept vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață.

Astfel, susține că instanța de apel neîntemeiat a respins argumentul respectiv, deoarece potrivit pct. 8 din Regulamentul nr. 199 din 27 iunie 2003, de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, aprobat de Ministerul Sănătății, efectuarea expertizei fără examinarea persoanei, în baza documentelor medicale autentice (fișa medicală a bolnavului de staționar, cartela de ambulatoriu a bolnavului etc.) se admite numai în cazurile când examinarea de către medicul legist a persoanei respective este imposibilă. Din documentele medicale se extrag toate informațiile referitoare la caracterul lezional, evaluarea clinică a traumei (maladiei), rezultatele investigațiilor instrumentale și de laborator, intervențiilor chirurgicale și alte date importante, necesare pentru obiectivizarea expertizei.

Totodată, apărarea consideră că, din Rapoartele de expertiză medico-legală nr. 2530/D (f. d. 51) și nr. 2627/D (f. d. 57), nu rezultă nici o informație obiectivă care ar confirma existența emfizemului subcutan și fenomenului hemo-pneumotoracelui (Hemopneumotorax) și nici că plaga stabilită la Petru Guzun ar fi afectat cavitatea pleurală, nefiind descris canalul de rănire a cavității pleurale.

La acest aspect, apărarea insistă la efectuarea expertizei repetate, demers care neîntemeiat a fost respins de către instanța de apel, fără a invita expertul în ședințele de judecată pentru prezentarea unor explicații.

Recurentul este de opinia că rapoartele de expertiză medico-legală efectuate la caz, nu denotă cert că infracțiunea a fost săvârșită în apartamentul nr. 7A din str. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, deoarece inculpatul, partea vătămată și martorul Cristina Enachi au aceeași grupă de sânge, iar experții au fost în imposibilitate să determine apartenența de sex, cât și vechimea urmelor de sânge.

Avocatul mai susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau acestea au fost respinse neîntemeiat; constatările menționate în recurs confirmă existența dubiilor, care nu au fost înlăturate în condițiile legii, potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală; instanțele de fond au încălcat prevederile art. art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală.

6. Procurorul a depus referință asupra recursului declarat, pronunțându-se pentru inadmisibilitatea acestuia, din motiv că temeiurile invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare în cauza dată, iar din textul hotărârii recurate, rezultă că instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate, conținând motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare, fiind respectate prevederile art. art. 414, 417 Cod de procedură penală.

7. Verificând argumentele recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de avocatul Valeriu Pascaru în numele inculpatului, acesta a invocat drept temei pentru declararea recursului art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Totodată, în conținutul recursului declarat de inculpatul Mihail Spalatu, care contestând vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, nu se face trimitere la un careva temei concret prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, dar se semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține, că instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la respingerea apelurilor declarate de avocații Vitalie Serbușco și Valeriu Pascaru, în numele inculpatului și de inculpatul Mihail Spalatu, cu menținerea sentinței.

Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat o apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului Mihail Spalatu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la dezacordul recurenților cu modalitatea de apreciere a probelor, la acest aspect menționându-se că declarațiile martorului Cristina Enachi urmau a fi apreciate critic, din motiv că ea la moment este concubina părții vătămate și a dat declarații tendențioase, iar rapoartele de expertiză medico-legală întocmite la caz, nu denotă cu certitudine faptul că anume Mihail Spalatu ar fi săvârșit infracțiunea incriminată, Colegiul penal conchide asupra faptului, că acestea sunt vădit neîntemeiate și urmează a fi respinse.

Aceasta deoarece, după cum a remarcat și instanța de apel, martorul Cristina Enachi a fost preîntâmpinată de răspundere penală în condițiile prevăzute de

art. art. 312, 313 Cod penal, iar declarațiile acesteia coroborează cu celelalte probe și declarații ale martorilor, inclusiv cu declarațiile părții vătămate Petru Guzun.

În ceea ce ține de argumentele recurenților, precum că în rapoartele de expertiză medico-legală nu se indică cert proveniența urmelor de sânge depistate în apartamentul inculpatului, precum și că la caz urmează a fi efectuată o expertiză repetată, instanța de recurs reține că potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 1159 din 30 octombrie 2013 și nr. 1160 din 30 octombrie 2013, sângele părții vătămate Petru Guzun, al Cristinei Enachi și al inculpatului Mihail Spalatu este unigrup, respectiv fiind supusă examinării proveniența sângelui de pe petele depistate în apartamentul inculpatului și pe hainele părții vătămate, s-a constatat că urmele de sânge pot proveni de la partea vătămată Petru Guzun, dar nu este exclusă și prezența unui amestec de sânge pe petele depistate, de la inculpatul Mihail Spalatu și/sau de la martorul Cristina Enachi, cu condiția că la momentul săvârșirii infracțiunii, careva din ei au avut leziuni corporale cu hemoragie externă.

Așadar, aici se relevă că instanța de apel, analizând concluziile rapoartelor de expertiză în coroborare cu declarațiile martorilor, just a ajuns la concluzia că rapoartele de expertiză se completează cu însăși declarațiile inculpatului, ale părții vătămate și ale martorului Cristina Enachi, care au confirmat, că inițial a apărut un conflict între Mihail Spalatu și Petru Guzun, care și-au aplicat lovituri reciproc, iar în urma aplicării loviturii de cuțit, pe podea de la partea vătămată Petru Guzun, au căzut picături de sânge. Ulterior, Mihail Spalatu i-a aplicat și Cristinei Enachi câteva lovituri, în rezultatul cărora, ei de asemenea i-au fost provocate leziuni cu scurgeri de sânge.

Colegiul penal mai reține și faptul că instanța de apel, reieșind din concluziile expuse în rapoartele de expertiză medicală, a combătut și argumentul invocat de apărare, referitor la faptul că „plaga taiat-înțepată a hemitoracelui stâng penetrantă”, nu poate fi apreciată drept vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, în sensul prevăzut de Regulamentul nr. 199 din 27 iunie 2003, de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, aprobat de Ministerul Sănătății al R. Moldova, concluzie pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, cu mențiunea că reluarea acesteia nu se mai impune.

Aici remarcând și faptul, că potrivit pct. 8 al Regulamentului nr. 199 din 27 iunie 2003, efectuarea expertizei fără examinarea persoanei, în baza documentelor medicale autentice (fișa medicală a bolnavului de staționar, fișa medicală a bolnavului de ambulator etc.), se admite.

Respectiv, interpretarea adusă textului dat, de către apărare în sensul expus în recurs, nu poate fi reținut ca temei de casare a hotărârii recurate.

În concluzie, cu referire la criticele nominalizate, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind exclusiv atribuțiile instanțelor de fond.

Tot aici se va evidenția, că potrivit jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor

stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Astfel, în opinia Colegiului penal criticile recurentului referitor la aprecierea greșită a probelor ce dovedesc nevinovăția inculpatului în cele incriminate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, nu este incident în cazul supus judecării, din motivul că atât prima instanță, cât și instanța de apel a făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate în toate fazele procesului penal, stabilind corect vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Referitor la alegațiile apărării, precum că organul de urmărire penală nu a verificat și alte versiuni cu privire la săvârșirea infracțiunii de către o altă persoană, și anume nu a cercetat posibilitatea primirii de către inculpat a leziunilor corporale în alte circumstanțe, la locul de muncă sau așa cum a comunicat inițial partea vătămată, pe stadion, fiind agresat de o persoană necunoscută, instanța de recurs reține că argumentele expuse au constituit deja obiect de cercetare în cadrul ședințelor instanței de apel.

Prin urmare, la acest segment instanța de apel a stabilit că potrivit declarațiilor martorului Vera Paladi, partea vătămată Petru Guzun a declarat inițial că leziunile corporale i-au fost cauzate pe stadion, fiind agresat de o persoană necunoscută, în scopul dezvinovățirii inculpatului, însă ulterior, fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru refuzul sau eschivarea de a face declarații sau pentru darea declarațiilor mincinoase, acesta a indicat toate circumstanțele în care a primit leziunile corporale, declarațiile părții vătămate fiind apreciate în coroborare cu alte probe administrate la dosar.

Distinct de considerentele menționate, Colegiul penal apreciază ca nefondată și critica apărării sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în sensul că la caz nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate inculpatului Mihail Spalatu.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

La caz, însă conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual atât în textul sentinței, cât și în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel, întemeiat a considerat declarațiile inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, ca fiind o metodă de apărare, în cauză fiind administrate suficiente probe, care dovedesc vinovăția lui Mihail Spalatu privind săvârșirea infracțiunii imputate.

Rezumând cele menționate mai sus, instanța de recurs apreciază că situația de fapt a fost just stabilită de prima instanță și cea de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct. 4 al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, la caz instanțele de fond corect ajungând la concluzia că sunt îndeplinite în prezenta speță

condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal menționează că instanța de apel a menținut soluția primei instanțe, făcând o analiză minuțioasă a acțiunilor inculpatului, a tuturor probelor și le-a dat o apreciere cuvenită, oferind răspunsuri la toate argumentele invocate în apeluri, din care considerent instanța de recurs respinge alegațiile apărătorului precum că instanța de apel nu s-a expus motivat asupra celor invocate de inculpat și apărătorii săi.

Prin urmare, argumentele invocate de către avocatul Valeriu Pascaru în numele inculpatului și inculpatul Mihail Spalatu, nu și-au găsit confirmare și nu pot servi temei de casare a deciziei contestate, iar instanța de recurs conchide că în speță se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Valeriu Pascaru în numele inculpatului și de inculpatul Mihail Spalatu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015, în cauza penală în privința lui *Spalatu Mihail Pavel*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev